

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням публічного акціонерного товариства «Дочірній банк Сбербанку Росії» щодо офіційного тлумачення положень частини п'ятої статті 11 Закону України «Про виконавче провадження» у системному зв'язку зі статтею 25 Господарського процесуального кодексу України, частиною першою статті 378 Цивільного процесуального кодексу України, частинами першою, другою статті 2, частиною другою статті 17, частиною першою статті 181, частиною першою статті 264 Кодексу адміністративного судочинства України

м. Київ
18 травня 2010 року
№ 33-у/2010

Справа № 2-36/2010

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бринцева Василя Дмитровича — головуєчого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Джуня В'ячеслава Васильовича — доповідача,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Домбровського Івана Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Мачужак Ярослави Василівни,
Нікітіна Юрія Івановича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням публічного акціонерного товариства «Дочірній банк Сбербанку Росії» щодо офіційного тлумачення положень частини п'ятої статті 11 Закону України «Про виконавче провадження» від 21 квітня 1999 року № 606–XIV (Офіційний вісник України, 1999 р., № 19, ст. 813) з наступними змінами у системному зв'язку зі статтею 25 Господарського процесуального кодексу України, частиною першою статті 378 Цивільного процесуального кодексу України, частинами першою, другою статті 2, частиною другою статті 17, частиною першою статті 181, частиною першою статті 264 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Джуня В. В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

установив:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення — публічне акціонерне товариство «Дочірній банк Сбербанку Росії» (далі — Товариство) — звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням про офіційне тлумачення положень частини п'ятої статті 11 Закону України «Про виконавче провадження» (далі — Закон № 606–XIV) з наступними змінами у системному зв'язку зі статтею 25 Господарського процесуального кодексу України, частиною першою статті 378 Цивільного процесуального кодексу України, частинами першою, другою статті 2, частиною другою статті 17, частиною першою статті 181, частиною першою статті 264 Кодексу адміністративного судочинства України.

Товариство обґрунтовує своє клопотання тим, що у вказаних нормах законодавцем не визначено, до повноважень якого суду загальної юрисдикції віднесено розгляд заяви стягувача про заміну сторони виконавчого провадження її правонаступником. Суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що у зв'язку з неоднозначним застосуванням судами загальної юрисдикції цих норм виникла практична необхідність в їх офіційному тлумаченні Конституційним Судом України. На підтвердження своїх доводів Товариство посилається на додані до клопотання ксерокопії ухвал Верховного Суду України, господарського суду Вінницької області, Печерського районного суду міста Києва, Київського районного суду міста Харкова, Окружного адміністративного суду міста Києва, Окружного адміністративного суду міста Севастополя.

На підставі викладених аргументів Товариство звертається до Конституційного Суду України з клопотанням дати відповідь на питання: «в порядку якого судочинства (господарського, цивільного або адміністративного) можливе звернення в суд з заявою про заміну сторони виконавчого провадження щодо виконання виконавчих написів нотаріуса».

2. Третя колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 29 квітня 2010 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

3. Аналіз змісту конституційного звернення свідчить, що воно містить клопотання не про офіційне тлумачення положень частини п'ятої статті 11 Закону № 606–XIV у системному зв'язку зі статтею 25 Господарського кодексу України, частиною першою статті 378 Цивільного процесуального кодексу України, частинами першою, другою статті 2, частиною другою статті 17, частиною першою статті 181, частиною першою статті 264 Кодексу адміністративного судочинства України, а про визначення суду загальної юрисдикції, до повноважень якого віднесено розгляд питання щодо заміни сторони у виконавчому провадженні, тобто заповнення прогалини у чинному законодавстві України. Проте відповідно

до вимог статей 147, 150 Конституції України, статті 13 Закону України «Про Конституційний Суд України» заповнення прогалин у правовому регулюванні не належить до повноважень Конституційного Суду України, на що Конституційний Суд України неодноразово вказував у своїх ухвалах від 10 липня 1998 року № 36-у/98, від 15 січня 2004 року № 1-у/2004, від 19 травня 2009 року № 27-у/2009.

Конституційний Суд України Ухвалою від 24 червня 2009 року № 34-у/2009, зокрема, зазначив, що заповнення прогалин у законах має здійснювати законодавець внесенням до них змін і доповнень, а не Конституційний Суд України шляхом офіційного тлумачення їх правових норм (окремих положень) або застосування загальнотеоретичних засобів їх подолання — аналогії закону й аналогії права.

Тому Конституційний Суд України дійшов висновку про наявність підстав для відмови Товариству у відкритті конституційного провадження на підставі пункту 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у його конституційному зверненні.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 13, 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

УХВАЛИВ:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням публічного акціонерного товариства «Дочірній банк Сбербанку Росії» щодо офіційного тлумачення положень частини п'ятої статті 11 Закону України «Про виконавче провадження» від 21 квітня 1999 року № 606–XIV з наступними змінами у системному зв'язку зі статтею 25 Господарського процесуального кодексу України, частиною першою статті 378 Цивільного процесуального кодексу України, частинами першою, другою статті 2, частиною другою статті 17, частиною першою статті 181, частиною першою статті 264 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ